Közéletünk hírei

HAZAÉRKEZETT FRANCIAORSZÁGBÓL AZ MSZMP KÜLDÖTTSÉGE

A Magyar Szocialista Munkáspárt küldöttsége, amely Komócsin Zoltánnak, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a Központi Bizottság titkárának vezetésével a Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának meghívására látogatást tett Franciaországban, kedden visszaérkezett Budapestre.

AZ INDIAI NAGYKÖVET FOCK JENŐNÉL

Fock Jenő, a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnökhelyettese kedden, kérésére, fogadta S. V. Patel-t, az Indiai Köztársaság budapesti nagykövetét.

MULATÓ JÁNOS ULÁNBÁTORBA UTAZOTT

Dr. Mulató János külkereskedelmi miniszterhelyettes, aki a magyar kormányküldöttség tagjaként megtekintette a VII. Brnói Nemzetközi Vásárt és megbeszéléseket folytatott az 1966—70. évekre szóló magyar—csehszlovák hosszú lejáratú megállapodások előkészítéséről, valamint a két ország kereskedelmi kapcsolatainak további bővítéséről, kedden Prágából Ulánbátorba utazott.

A magyar külkereskedelmi miniszterhelyettes a mongol fővárosban befejezi az 1966—70. évekre szóló hosszú lejáratú, valamint az 1966. évi magyar—mongol árucsereforgalmi tárgyalásokat és aláírja az erre vonatkozó megállapodásokat.

ROMÁN KORMÁNYKÜLDÖTTSÉG BUDAPESTEN

Gheorghe Radulescunak, a román minisztertanács elnökhelyettesének, a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága végrehajtó bizottsága tagjának vezetésével kedd délután román kormányküldöttség érkezett Budapestre, a magyar—román gazdasági és műszaki tudományos együttműködési vegyes kormánybizottság VI. ülésére.

A küldöttség fogadására a Ferihegyi repülőtéren megjelent Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Vályi Péter, az Országos Tervhivatal elnökének első helyettese. Ott volt Mihail Rosianu, a Román Szocialista Köztársaság budapesti nagykövete is.

ÁTADTA MEGBÍZÓLEVELÉT AZ ÚJ BRAZIL KÖVET

Kisházi Ödön, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke kedden fogadta Milton Faria rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert, a Brazíliai Egyesült Államok új magyarországi követét, aki átadta megbízólevelét.

A megbízólevél átadásánál jelen volt Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, Szarka Károly külügyminiszter-helyettes és Csaba Ferenc, a Külügyminisztérium protokoll osztályának helyettes vezetője.

Időben és gazdaságosan kell elkészülniük

Körút a szegedi építkezéseken

A szegedi utcaképhez hozzátartoznak az építkezések is. A város lakói érdeklődve mennek el mellettük, meg-megállnak, tetszik nekik ami éppen készül, s ha nem, bizony bosszankodnak. Ám a város illetékes vezetői az ő képviseletükben ennél többet tehetnek. Ezért időnként bejárják az építkezéseket, megszemlélik az eredményeket, megbeszélik a problémákat, s ily módon is előkészítik a szükséges intézkedéseket. Tegnap, kedden *dr. Komócsin* Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, *Perjési* László, a szegedi városi pártbizottság első titkára, *dr. Biczó* György, a városi tanács vb elnöke, *Balogh* István, a városi pártbizottság osztályvezetője, *Árvai* József, a városi tanács vb elnökhelyettese, és *Pataki* Gábor főmérnök, a tanács vb tervosztálya műszaki ellenőrzési csoportjának vezetője *Sípos* Mihálynak, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat igazgatójának, *Molnár* Istvánnak, a vállalati pártbizottság titkárának és *Heim* Jánosnak, a vállalat főmérnökének társaságában tizenegy szegedi építkezést keresett fel.

1

A körút első állomása *a Marx téri autóbuszpályaudvar volt.* A pályaudvar — ha időben elkészül — már hónapok óta használatban lehetne. De nincs. Elmúlt régen az első határidő, rövidesen elérkezik a második is: mindhiába! *A szegedi „lucaszéke" nemcsak a bosszúságok forrása, hanem a tanulságoké is.* A tervező és a kivitelező vállalatok együttműködésének hiánya okozta és okozza még ma is a késlekedést. Az UVATERV tervmódosításai, az alvállalkozó fémmunkás, illetőleg gyárkéményépítő vállalat késői felvonulása miatt *még most sem lehet biztosra megmondani a befejezés idejét.* A pereskedés ugyan előbb-utóbb kibogozhatja, hogy miben ki a felelős, de a munkát ez még nem viszi előre.

A Takaréktár utca környékének és a Marx téri piacnak a zsúfoltságát egyaránt ez a vontatottan haladó építkezés okozza. A építővállalat a szükségesnél nagyobb felvonulási teret vesz igénybe, s emiatt — különösen a hetipiacos napokon — sokáig már fent nem tartható körülmények között vegetál a város „fóruma". Az kellene, hogy a tervező és a beruházó mielőbb megtalálja az együttműködés lehetőségét, mert *közös erőfeszítéssel november 7-re még elkészülhet az autóbuszpályaudvar.*

2

A belső iparkörzetben épül *az Ecset- és Seprűgyár új telephelye.* Az idén 8,6 millió forint értékű munkát kellene itt elvégezni. Vajon meg lesz-e? Az építők szerint kis különbséggel igen. A kazánház alapozásán túljutottak, az üzemi csarnok falai állnak már. A beruházó tanács, a gyár és a kivitelező megegyezésétől függ, hogy a részhatáridőket miként ütemezik, érdekeiket hogyan egyeztetik össze. Az viszont bizonyos, hogy a jövő évre be kell fejezni az építkezést, mert ez meg a népgazdaság elsőrendű érdeke. A seprű exporttermék, mégpedig igen gazdaságos cikk. A fejlődés lehetőségének kibontakozását tehát semmiképpen sem szabad késleltetni!

A szomszédságban *iroda épül a gázművek részére.* A ház falait felhúzták, s némi késéssel november 5. helyett *30-án beköltözhető lesz.* Az idén azonban meg kell kezdeni a csarnok építését is. Az előregyártott betonelemek ugyan már a helyszínen találhatók, de ez még kevés.

A 10. AKÖV telephelyét a 31-es Építőipari Vállalat készíti. Első ütemének 1966-ban van a határideje. Ebben az évben a 11 milliós nagyságrendű munkával a jövő évi 44 millió beépítését kell megalapozni. Mintegy 30 ezer köbméter földdel töltik fel a területet, s mivel jelenleg a 4,5 ezrediknél tartanak, van még bőven tennivalójuk.

3

A Lenin körúton aránylag jó ütemben halad *az Állami Áruház építkezése.* Már amennyire a monolit vasbetonszerkezet építése jó ütemben haladhat! Szemben a Károlyi utca sarkán még csak most kezdtek hozzá az utolsó ház bontásához. Az építők október 15-én veszik át a munkaterületet, az ide kerülő házak 1967-ben lesznek készen.

Egészen új városrész nőtt ki a földből *az Oskola utca környékén.* A 0/5-ös jelű kis átjáróházat már csaknem befejezték, homlokzatának okkersárga színe messzire virít. Mögötte, a 0/8-as lakásai már rövidesen be is költözhetők. Ennek a háznak kellemes, világos a színe, tervezője mégis csupán ez ellen emelt kifogást a műszaki átadáskor! Úgy látszik, nem vette észre, hogy például bent, a szobaajtókon mennyire nem praktikus a szokványos üveg, s hogy a mellékhelyiségek ablakára is úgynevezett katedrál-üveget illett volna tervezni. A 0/6-os és a 0/7-es épületeken még elég sok munka van, bár azt le kell szögezni, hogy az építővállalat minden 1965-re tervezett lakást átad idén.

Átadja az *Ogyessza-lakótelepieket* is. A Szőregi út és a liget között a gyárkéményépítő vállalat teljes erővel dolgozik, hogy a fűtési idény kezdetére elkészüljön a termálfűtés hálózata. Nem ártana azonban, ha még nagyobb erőket összpontosítanának Szegedre a gyárkéményépítők, mivel más építkezéseken, mint például az autóbuszpályaudvarnál is nagy szükség lenne már munkájukra.

Az út túloldalán egyelőre még üresen tátong az *ÁBC-áruház,* pedig szeptember végére feltétlenül meg kell nyitnia a kereskedelemnek. A mögötte található üzletsorban sincs még berendezve valamennyi helyiség.

Azok a házak, melyekbe egy-két évvel ezelőtt költöztek be a lakók, meglehetősen siralmas külsőt viselnek. A Vallkyd festék — írtunk már róla, s azóta nem is használják — nem vált be: lepereg. Az építők erről nem tehetnek, az éves garanciaidő leteltével mégis kötelesek mindig újrafesteni. Csakhogy ez nem megoldás. Sokkal jobb lenne, ha valóban időtálló burkolattal, például kőporos fröcsköléssel látnák el. A lakásszövetkezetek, a tanács és a kivitelező közös gondja ez, érdemes lenne leülni, s megtárgyalni, miként lehet segíteni a bajon.

4

A szemle két iskolát és egy kollégiumot is érintett. *A Béke utcai általános iskola tantermeit* csak a karácsonyi szünet után vehetik használatba, tehát itt is elég nagyarányú az elcsúszás. Négy hétig állt a munka csupán azért, mert az Országos Szakipari Vállalat dolgozói nem érkeztek meg a csatornákat szigetelni. Újszegeden *a Rózsa Ferenc gimnázium szárnyépülete* még a módosított határidőre sem készült el. Ezt az építkezést egyszerre kezdték a közelben levő 300 személyes egyetemi kollégium építésével. A gimnázium monolit vasbetonszerkezetű, *a kollégium* előregyártott betonelemekből és hagyományos falazással készül. Az egyikkel még sehol sem tartanak, a másik megfelelő ütemben halad.

Kár, hogy a tervezők akkor is erőltetik a monolit szerkezeteket, amikor arra semmi szükség. Az előbb említett példa bizonyságul szolgálhat arra, hogy nagyobb körültekintéssel kell kiválasztani az építési technológiát.

A körúton feltárt hiányosságok nyilvánvalóan helyrehozhatók és helyre is kell hozni őket. A jelenlevő vezetők, a beruházók és a kivitelezők képviselői éppen ezért megbeszélték a szemle tapasztalatait, s leszűrve belőlük a tanulságokat, rövidesen megteszik a szükséges intézkedéseket is. Hiszen az ötéves terv utolsó évében Szegeden szintén az a legfontosabb feladat, hogy minden beruházás, minden építkezés időben és gazdaságosan készüljön el.

Fehér Kálmán

A tekintély görbe tükre

Díszes kivitelű fényképalbum került a minap kezembe. Egyik vállalatunknál készítették az illetékes miniszterhelyettesnek. Az első, egészoldalas képen a miniszterhelyettes szalagot vág át, a jobbján ott áll az albumot készítettő igazgató. A többi kép is hasonló. Mindegyik a látogatás „nagy eseményeit" örökítette meg, és mindegyiken ott áll a miniszterhelyettes jobb oldalán az igazgató. Nem másutt: jobbján.

Emberi hiúság! — mondhatnók — de több annál. A vezetői beosztás mindig kísértéssel jár, a jó vezető az ilyen buktatókat elkerüli. Beosztottjai között ugyancsak hol több, hol kevesebb igyekszik „tündökölni". „Kezet fogott velem a Vezér", „Estére hivatalos vagyok a Főnökhöz", „Tegnap az Öreggel voltunk kiszálláson és ivott velem". (Azt már nem teszi hozzá, hogy csak egy pohár sört.) Az ilyen és az ehhez hasonló mondatok, az említett fényképalbum a szemlélet megnyilatkozásai. A folytatás ezerszálú.

Nincs az az ismert megyei, s különösen országos vezető, akinek asztalára nem kerülne naponta panaszos levél. Ezek halmazából most csak egyet húzzunk ki, amelyben valaki nyugdíjmegállapítását sérelmezte. Mint ez természetes, a címzett vezető megkérte az illetékest, nézze meg, igazságosan történt-e a nyugdíj megállapítása, van-e lehetőség a felemelésre? A nyugdíjmegállapítás szabályos volt, mégis felemelték azt, mert a „vezető elvtárs ezt mondta" — pedig erről nem is volt szó. Szerencsére a revizor nem ijedt meg a „titokzatos" hivatkozástól, felkereste az illető vezetőt. Kiderült, hogy semmit sem tudott a törvénysértésről, amit nevében követtek el. Ha a revizor nem jár utána, az „ügyintéző" még most is veregetné saját vállát, hogy ő milyen kitűnő ember, „a vezetőért nem ismer lehetetlent".

A szolgalelkűség, a talpnyalás ellen nem könnyű harcolni, a közvélemény ugyan sokat segíthet, de a megoldás kulcsa a vezetők kezében van.

Igazgatói előszobában vártam, mikor lezajlott a következő telefonbeszélgetés: „Két kiló hús kellene a Vezérnek! Tegye félre, érte küldöm a sofőrt." Először elpirult, majd feldühödött a jóhírű vezető, mikor elmondtam neki a hallottakat. Kiderült, hogy félévvel korábban, mikor felesége beteg volt, megkérte titkárát, a hétvégi bevásárlásnál neki is vegyenek egy kiló húst. A titkár a legkönnyebb utat választotta. Nem a feleségét kérte meg, hanem „N. elvtárs nevében" szólt a boltvezetőnek, aki örömmel dugott a pult alá a tarjából a közmegbecsülésnek örvendő igazgatónak. (Először talán eszébe se jutott, hogy egy év múlva állás kellene a gyárban, érettségiző lányának.) E szívességkérés elindította a lavinát. Ezután minden héten így szerezte be a húst a vérszemet kapott titkár családjának, rokonságának.

Nemegyszer megtörténik, hogy a vezető közvetlen munkatársaitól, titkárától, gépkocsivezetőjétől hasonló szívességet kér. És mi lesz nemegyszer az ilyen szívesség-kérésekből? Mivel a „suskusra" hajlamos beosztottak között még sokan nem mentesek a „cél szentesíti az eszközt" módszerektől, nem tiszta eszközöket is alkalmaznak. Míg a vezető nem tud arról, hogy visszaélnek nevével, tekintélyével: egyértelműen persze nem ítélhető el. A jó vezető azonban olyan légkört teremt maga körül, hogy abban nem lehet „ügyeskedni". Ha ellenben a vezető tudja, hogy mi történik a háta mögött, viszont kényelme miatt nem tesz ellene semmit, társsá válik.

PÜNKÖSTI ÁRPÁD

Ma ismét robbantanak a Tiszán

Folytatják a roncskiemelést — Elvitték a Szőke Tiszát

A Szőke Tisza bezárta kapuit, s felvontatták a Római körút alá, egyelőre ott horgonyoz, amíg a téli kikötőbe be nem tudják vontatni. A Halértékesítő Vállalat és a Kossuth Halászati Szövetkezet bárkái is feljebb vonultak a híd alól, hogy a Hídépítő Vállalat vízi és robbantási építésvezetősége megkezdhesse a volt vasúti hídnál a medertisztítási munkát, amelyet május 1-én abbahagytak, tekintettel a fürdési idényre.

Az úszóházak maradnak

Az úszóházak egyelőre maradnak a helyükön az idényzárásig. Biztonságos távolságban vannak a robbantások színhelyétől. *Somoskövy* Albert, a Hídépítő Vállalat építésvezetője elmondotta, hogy a volt vasúti hídnál a Tisza medrének kétharmad részét megtisztították a vasroncsoktól és kőtörmelékektől. Egy három méter átmérőjű pillér áll csak még ki a vízből. Ma reggel ezt a pillért robbantják fel két darab 40 kilós töltettel. A robbantás egyben olyan mélységre is hat, hogy a következő műveletet, a kotrást is elősegíti.

Ezen a részen eddig mintegy 140 tonna vasroncsot tettek partra és 2300—2500 tonna követ. Várhatóan még mintegy 100 tonna vasroncs vár kiemelésre, az újszegedi part és a Tisza közepe közötti részen. A munkálatokat előreláthatólag május 1-re fejezik be, és 75 méter széles biztonsági hajózóutat tesznek majd járhatóvá.

Több ezer tonna kő

A becslések szerint több ezer tonnára tehető követ rak még partra a gőzmarkoló. A rendkívül értékes követ tavaly felhasználták a Sárga üdülőtelep partvédelméhez. A kiemelt kő most is elszállításra vár majd, mert a Hídépítő Vállalat munkáját akadályozza a parton történő felhalmozás. Az építésvezető szerint azonban az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnak nincs szállítóeszköze és munkaereje a rendkívül értékes kő elszállítására és felhasználására.

A folyamatos munka érdekében Somoskövy Albert a kő elszállításához rendelkezésre bocsát egy sárdereglyét és egy uszályt is, sőt a szállítmányt fel is vontatja a Tiszán oda, ahova kívánják. Csak a kirakodást kell vállalnia az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnak, avagy annak a vállalatnak, vagy intézménynek, amelynek szüksége van a terméskőre.

Helyben olcsóbb

A jégzajlás beálltáig, december közepéig mintegy 1000—1500 tonna követ tudnának elszállítani. Kérdés, hogy ki él most a kedvező alkalommal, hogy szinte ingyen jusson a partvédelemhez szükséges kőhöz. Fel lehetne használni építkezéshez, sőt Újszegeden a campingnél is. Elvégre így sokkal olcsóbban lehet hozzájutni nagy mennyiségű kőhöz, mintha azt drága pénzen Tokajból kellene szállítani Szegedre.

L. F.

Kisiparosok az exportért

A kisipari exportra termeltető iroda a KIOSZ székházában kiállításon mutatja be, milyen termékeket készítenek a kisiparosok az import csökkentésére és milyen készítményeket adnak át közvetlen exportra, vagy a nagy gyárak exportkészítményeihez milyen alkatrészeket szállítanak.

A kiállítást megtekintette Nagy Józsefné könnyűipari miniszter, aki az MTI munkatársának a következő nyilatkozatot adta:

— A kisiparosok olyan igényeket elégítenek ki, amelyeket sem az állami ipar, sem a tanácsi vállalatok és szövetkezetek nem látnak el. Ezenkívül sok ötletes gép, műszer szerkesztését, külföldön keresett stílbútorok készítését vállalják. Berendezkedtek többféle olyan termék gyártására, amelyeket korábban importálni kellett. Újabban bekapcsolódnak a találmányok mintapéldányainak elkészítésébe is. Helyesnek bizonyult az az intézkedés, hogy 10 évvel ezelőtt létrehoztuk a KETI-t, amely szervezett keretek között átfogja az exportra termelő, illetve importpótló tevékenységet végző kisiparosokat, és gondoskodik anyagellátásukról, a népgazdasági érdekek érvényesítéséről.

Magyar szakemberek segítsége a fejlődő országoknak

A Magyar Népköztársaság, csak úgy, mint a többi szocialista ország, segíti a feltörekvő, gyarmati sorból felszabadult országokat. Ennek a segítségnyújtásnak fontos része a műszaki-tudományos együttműködés, amelynek lebonyolítására 1962 elején létrehozták a TESCO nemzetközi műszaki tudományos együttműködési irodát.

Az iroda vezetői az MTI munkatársának adott nyilatkozatukban elmondották, hogy eddig húsz országgal alakították ki kapcsolatot. Élénk együttműködés jött létre Kubával, Ghanával, az EAK-kal, Guineával, Algériával, Malival. A kapcsolatok egyre inkább kiterjednek Szíriára, Irakra, Indiára, Burmára, sőt újabban Kambodzsára is.

Az elmúlt években több száz magyar ipari szakértő, szaktanácsadó járt a fejlődő országokban, vízügyi szakértőink jelenleg is több afrikai országban dolgoznak. Egyre nagyobb jelentőségre tesz szert külföldön a magyar egészségügyi dolgozók segítségnyújtása. Orvosaink nagy számban működnek Kubában, Ghanában, Algírban.